

Publicerad 2008-11-24 22:35 av Inger Eriksson

Du

En kappa bär du
den är moget havregrå
smått blanksliten men ändå
och en hatt, ja jag ser det tydligt
och skorna dina de är polerade och fina.
Du skådar ut över världen
din min har drag utav förakt
men du snubblar på Skönheten
och blir förlägen
snart röjer du henne ur vägen
ensam vill du gå.
Du har gett henne ett namn
"Sakta Matt"
endast då kan du ta henne i din famn
utan att skämmas
då är hon din på dina villkor.
Min herre, era dikter sprider rök
som oset i ett kök
medvetna gömmsle för din själ
bakom ridåerna blir du likt en skugga
vad händer om jag ropar:
Kom fram?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Inger Eriksson med Poeter.se id #25777 innehar upphovsrätten